

Jeg bemærkede jo, at Socialdemokraterne vel sådan set stort set var enige i forslaget, men dog ville have nogle ting undersøgt lidt grundigere først, og jeg er sådan set enig i, at man skal undersøge ting grundigt først. Det er også derfor, at vi har fremsat et beslutningsforslag og ikke sådan et færdigt lovforslag, hvor man bare kunne gå i gang i morgen.

Jeg forstod også, at andre var lidt bekymrede over noget af det, men lad os tage en ting ad gangen.

Hvad angår det omkring navnet, så ved jeg godt, at man jo i dag som transseksuel kan søge om at få lov til at få et andet navn. Og så kan man igen sige, at folk er følsomme, for nogle mennesker synes faktisk, at det er ubehageligt, at de skal søge om at få et navn, som modsvarer det køn, de mener de har. De synes, at de burde have den ret. Jeg forstår godt, hvorfor man har en navnelov, der siger, at man skal forsøge at sikre, at forældre f.eks. ikke giver deres børn et navn, som kan være dem til besvær og skade senere hen i livet. Det er jeg helt med på. Men jeg synes bare, at det ville være meget nemt og meget enkelt at lave lovgivningen sådan, at når man er fyldt 18 år, så anmeldte man det navn, man gerne ville have ifølge de regler, som i dag gælder, hvis man skifter navn inden for de navne, som nu engang er anerkendt som hørende til ens eget køn. Jeg forstår sådan set slet ikke, hvorfor vi ikke bare kan gøre det, andet end at vi nu har en anden lovgivning.

Det andet er så spørgsmålet om cpr-nummeret og passet og kønsneutraliteten her. Der må man jo sige, at vores udgangspunkt er, at vi siger, at man ikke skal operere med en opdeling af mennesker og de muligheder, de har i samfundet, der er baseret på køn. Det er så baggrunden for at sige, at vi heller ikke ønsker, at cpr-nummeret skal udsende det signal. På den anden side medgiver jeg jo gerne, at det, når vi ser på den konkrete virkelighed, som den er i dag i Danmark, ville være til fordel for de forkerte, hvis vi ikke var i stand til at påvise, at der faktisk var forskel på den måde, vi behandler kvinder og mænd på lønmæssigt, arbejdsmæssigt osv. Så jeg anerkender sådan set, at Det Radikale Venstres ordfører og også andre har en pointe her, som vi nok bør overveje nøje, og jeg tror også, at vi kan finde en løsning på de problemer, der er, uden at vi behøver at gå så langt. Til gengæld synes jeg, at vi skulle være meget åbne over for at diskutere, hvordan vi konkret kunne give den mulighed, at folk, som havde fået et

navn af det køn, som man nu synes man tilhører, også kunne få et cpr-nummer, der var i overensstemmelse med det. Måske skal vi i det arbejde, vi laver omkring det her beslutningsforslag, gå ind og se på, hvad det er for nogle reelle problemer, der vil opstå – altså reelle problemer, der vil opstå, ikke alle de tænkte problemer, som jeg er sikker på at jurister og andre kan sidde og ud-tænke, men de reelle problemer for den her gruppe. Jeg synes, at det ville være meget, meget rart, hvis vi kunne gøre det.

Det er jo også min opfattelse, vil jeg så sige, at der blandt de fleste ordførere faktisk var en klar forståelse af, at selv om der er tale om en mindre gruppe mennesker, og selv om man kan sige, at problemerne kan være vanskelige helt at sætte sig ind i for os andre, så er det i hvert fald noget, som vi burde gøre et forsøg på at løfte. Jeg mener, at det var en socialdemokratisk ordfører, der sagde, at det måske var et vigtigt kriterium for, om man nu var helt så tolerant og åben over for andre mennesker, som man går rundt og praler af, at man også var i stand til at sikre mindre grupper i samfundet nogle ordentlige vilkår. Det er altså det, der handler om navn og cpr-nummer.

Kl. 16:35

Jeg tror, at jeg i vores beslutningsforslag oprindelig havde skrevet noget om, at hvis man gav nogle rigtig gode og ordentlige vilkår på det her område, kunne man måske i virkeligheden begrænse, hvor mange der mente, det var nødvendigt at få gennemført en operation, for netop fordi det her er meget følelsesmæssigt betinget og kun for nogle hænger sådan meget radikalt sammen med, hvordan deres krop er skruet sammen, kunne det være, at det ville føre til, at færre i grunden mente, de havde behov for en operation.

På den anden side skal man jo ikke beskrive det på en sådan måde, at man ligesom forsøger at gøre dem, der så stadig fastholder, at de vil have en operation, til noget særligt. Vi synes, det er meget vigtigt at fastholde, at den mulighed også skal eksistere. Det har så givet anledning til nogen diskussion, for vores udgangspunkt er jo, at det bestemmer mennesker selv, og jeg må sige, at det er et grundlæggende synspunkt, vi har, at det bestemmer mennesker selv.

I nogle tilfælde er jeg da med på, at vi pålægger mennesker, at de meget tydeligt skal vise, at de selv ønsker det her. Derfor er jeg sådan set helt med på, at der er rådgivning, der er vejledning, der er drøftelse, og der må gerne gå noget